

Culturele onderdrukking is ontoelaatbaar

(Ook gepubliceerd in de Volkskrant van 16 januari 2018)

Onderdrukking vrouwen

Sta niet toe dat vrouwen zich op grond van culturele opvattingen moeten onderwerpen aan mannen. Nadia Ezzeroili schrijft over de pijn bij vrouwen van islamitische of hindoestaanse achtergrond 'want de daders staan zo dichtbij' (Opinie zaterdag 13 januari 2018). Want een groep in Nederland geboren vrouwen met een islamitische of hindoestaanse achtergrond wordt het leiden van een zelfgekozen leven onmogelijk gemaakt door hun directe omgeving.

De beschrijvingen van Ezzeroili over de vernedering en onderdrukking van jonge vrouwen zijn voor mij zeer herkenbaar. Ik maak regelmatig mee dat een vaak veelbelovende studente mij te kennen geeft dat ze haar studie gaat vertragen of onderbreken. Want ze moet thuisblijven omdat moeder ernstig ziek is. Als ik informeer wanneer ze weer terugkomt, blijkt dat het om een duurzame afwezigheid gaat, want naast de gewone huishouding en de zorg van haar moeder, moet ze ook beschikbaar zijn voor haar vader en broers, om boodschappen te doen, eten te koken, kleding te wassen en te strijken...

Wanneer ik het idee opper dat haar vader en broers ook best een aandeel in dit alles kunnen nemen, stuit dat direct op 'onmogelijk en onbespreekbaar' want dat is bij ons niet gewoon. En voegt ze er gelijk aan toe, met angst in haar ogen: 'Neem alstublieft geen contact op met mijn familie, want dan weten ze dat ik er met jullie over gepraat heb.'

Ezzeroili schrijft ook in haar artikel dat deze vrouwen dat niet naar buiten kunnen brengen 'want de daders staan zo dichtbij'. De daders zijn zeker dichtbij, dat zijn de vaders, broers, ooms, neven. De vrouw wordt gezien als eigendom van alle mannen in haar familie en schoonfamilie.

Hier stuiten wij in Nederland op een godsdienstige opvoeding met de invloed van een collectieve cultuur waar mannelijke tradities zeer complex en ontoegankelijk zijn. Dit gevoel wordt bij mij ook versterkt wanneer ik door een wijk loop of fiets waar zeer veel mensen wonen met een islamitische of hindoestaanse achtergrond, waar de ramen totaal geblindeerd zijn: alles afgesloten en naar binnen gekeerd.

Men kijkt liever weg van deze problematiek

Als ik dit probleem met anderen deel, krijg ik vaak te horen dat het een kwestie van tijd is. Ze kan altijd de studie weer oppakken als de broers het huis uit zijn. Ik vraag me dat af. Wanneer het nu al onbespreekbaar is in haar familie dat ze door kan studeren, hoe moet dit dan op korte termijn veranderen? Staan zij open voor vernieuwing en verandering in hun godsdienstige en collectieve cultuur? Men is het toch niet gewoon over zaken als gevoelens en andere inzichten te praten?

En is helaas ook geen onderwerp dat ik zomaar op de opleiding in de groep kan gooien. Want dan wordt het vaak grotendeels ontkend en genegeerd door de studenten met een islamitische achtergrond. En anderzijds voelen de studenten van Nederlandse origine zich daar dan ongemakkelijk bij en komen dan met vragen als 'is dat echt waar?', 'Is hier geen sprake van islambashing?', of 'discriminatie?'. Wanneer ik hun naar aanleiding van ongelof of ontkenning, de

tip geef om het boekje van Samira Bouchibti *De islam, de moslims en ik* (2012) eens te raadplegen, krijg ik de reactie: 'Dat is toch niet hier, maar in Marokko!'

Tweede Kamervoorzitter Khadija Arib heeft er in *College Tour* van 21 oktober 2016 op gewezen dat alleen al in Amsterdam-West driehonderd vrouwen, wellicht met geweld, in huis worden vastgehouden. Hier is sprake van vrijheidsberoving, want de deur gaat op slot. Wordt nu deze generatie moderne Jonge vrouwen niet alleen beroofd van haar vrijheid, maar ook van haar toekomst? Van een eigen partnerkeuze, een eigen carrièrepianing enzovoort?

Vrouwen terug bij af, geen enkel probleem toch...

Het is toch te gek voor woorden dat vandaag de dag in ons land duizenden vrouwen, jong en oud, door hun mannen worden vernederd en onderdrukt. Zijn we vergeten dat nog niet lang geleden, in 1956, door toedoen van Corry Tendeloo, de handelingsonbekwaamheid van getrouwde vrouwen uit de wet gehaald is? Deze grote groep vrouwen in ons land is terug bij af.

De grote verdienste van de vrouwenstrijd is dat ze erin slaagde dat voortaan alle burgers zich konden ontwikkelen tot vrije en zelfstandige individuen. Deze verworvenheid mogen we niet verkwanselen door het toe te staan en mogelijk te maken dat door godsdienstige en culturele opvattingen vandaag de dag vrouwen weer ondergeschikt worden gemaakt aan de eisen van mannen. Kan de MeToo-strijd in deze context niet breder getrokken worden naar vrouwenvernederd en onderdrukking in het algemeen.

Lale Gül

Anno 2022 nog steeds actueel: zie ook de column van Lale Gül in het Parool van 16 juli 2022:

<https://www.parool.nl/columns-opinie/kun-je-vragen-of-iemand-een-onderkomen-voor-me-heeft-ik-wil-vluchten~b77cd30d/>

Tip: Wil je meer weten, lees dan ook 'De achterkant van verhalen, anders kijken naar de Bijbel en de Koran'. We horen vaak verwijzingen naar teksten uit de Bijbel en de Koran. Ook over de plaats van de vrouwen. En wat weten we over de verschillen en de overeenkomsten tussen de teksten in de Bijbel en de Koran? Lees dan <https://www.stichtingechelon.nl/boeken/boek-de-achterkant-van-verhalen/>